

Potrebné je len jedno

Drahí bratia a sestry!

Keď k nám príde nejaký vzácny hosť, snažíme sa ho prijať srdečne a svoju úctu k nemu prejavíme svojou pohostinnosťou, ako i tým, že sa mu venujeme, počúvame ho a robíme mu spoločnosť.

Boh vo svojej veľkej láske k nám prostredníctvom svojho Syna k nám tiež prichádza v ústrety, lebo nás miluje, a to vždy skôr ako my jeho. Ježiš túži po našom spoločenstve, po našej láske, ako to vyjadril v moment nášho vykúpenia na kríži, keď zvolal: „Žiznim.“ Ale aj neskôr, ako to vyjadril sv. Ján v apokalypse: „**Hľa stojím pred dvermi a klopm, kto otvorí mi dvere vojdem k nemu a budem s ním večerať a on so mnou.**“

Toto je zmysel aj vypočutého nami dnes Božieho Slova, keď k Abramovi prichádza Boh prostredníctvom troch mužov, ako i v evanjeliu, keď Ježiš zavítal k Marte a Márii. Nie Boh potrebuje nás, lebo on je sám zo seba vrcholne blažený. Ale robí to z lásky k nám, lebo vie, akí sme biedni, a ako

potrebujeme jeho slovo spásy.

Dnešné Božie Slovo nám chce pripomenúť, že bez Boha nemáme dostatok a naopak veľa biedy, starostí a problémov. Uctiť si počestného má patriť aj v Novom zákone, či kresťanstve k skutkom telesného milosrdenstva. Teda k veľmi dôležitým prejavom našej lásky k blížnemu. V každom blížnom, ktorý má úmysel vstúpiť do nášho domu s prosbou o pomoc, vstupuje sám Ježiš. Veď to On povedal: „**Čokoľvek ste urobili jednému z týchto maličkých, to ste urobili mne.**“

Avšak Ježiš neskúša našu lásku, alebo neprichádza k nám len prostredníctvom blížneho, ale aj osobne, a to prostredníctvom svojho Slova, Najsvätejšej Sviatosti ako i osobitnej milosti v našom vnútri. Duchovná pozornosť a pokorné počúvanie tohto nebeského hosťa má mať prednosť pred materiálnou stránkou tohto spoločenstva. A to podľa príkladu Márie, ktorá si sadla k Ježišovým nohám a počúvala ho, bola plná pozornosti a úcty k

Ježišovi. Sám Ježiš to potvrdil slovami, adresovanými Marte: „**Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodíme.**“

Toto slovo: „**a potrebné je len jedno**“ znamená v prípade návštevy človeka dať prednosť pozornosti voči hosťovi pred materiálnym pohostením, ako i v prípade spoločenstva s Ježišom, keď duchovná úcta a záujem o počúvanie Ježiša má mať prednosť pred jeho materiálnou úctou.

Napríklad keď sa modlíme, tak nepotrebujeme hlavne k tomu zlatý ruženec alebo modlitebnú knižku v koži, ani drahý kríž či obraz. Dôležitejšie je, aby sme mali ochotné srdce byť s ním, venovať mu nejaký čas, byť trpezlivý a vytrvalý v počúvaní toho, čo nám chce prostredníctvom svojho Slova alebo nášho srdca či rozumu niečo povedať. Boh odmeňuje takýto postoj, ako sme to uvideli aj v prípade Abraháma, keď mu prisľúbil narodenie syna, ako i v prípade Marty a Márie, keď im vzkriesil Lazára.

Podobne aj v kostole nepotrebujeme sa nachádzať na výnimočných miestach, alebo mať všetko materiálne zabezpečené v kostole, aj keď je to z našej strany povinnosť, ale dôležitejšie je, aby sme v kostole boli celí otvorení tomu, čo k nám hovorí a chce povedať Boh, počúvať čo nám prisľubuje, venovať mu svoj čas, keď prichádzame do kostola nielen z povinnosti, ale z lásky, s radosťou a pre neho tu teraz venujeme tento čas. Lebo aj tu v kostole mu môžeme a máme robiť spoločnosť. Lebo sa môže stať a veľmi ľahko, že prídeme do kostola, ale naše myšlienky behajú úplne niekde inde. Keď si tu v kostole, sústreď sa na Ježiša, lebo ho potrebuješ, lebo ti chce ponúknuť a darovať niečo, čo je pre teba v tomto živote veľmi dôležité, čo potrebuješ, čo ti chýba, alebo aj to čo ešte nevieš, lebo nevieš, čo sa s tebou bude robiť budúci týždeň. Lebo od neho závisíš. Veď v Jeho rukách je náš osud.

Preto aj dnes v nedeľu de) Pána, v tomto chráme prehlbme vo viere túto úctu a lásku k Ježišovi a vyprosujme si milosť, aby sme v každom blížnom, ktorého nám Boh posiela, slúžili samému Kristovi. Amen.